

жало другарчето си за ржка мирно и не се за-
качало съ него. А учителката и учителътъ стоя-
ли отвънъ и съ радостъ гледали какъ запо-
нятъ всичко внимателнитѣ имъ ученици.

Зима е.

Бѣсно вѣтъра въ полето
Търне гони,
Вѣйки слаби той прѣвива,
Чупи клони.

Снѣгъ се ситенъ, сѣкашъ, сипе
Изъ рѣшето.
Грозно хили се, чумери
Пакъ небето.

Край огнището се чува
Пѣсень тиха —
Въ отговоръ на тая зима
Люта, лиха !

Люб. Бобевски.

Бачо Киро Петровъ.

Ето още единъ скромнъ дѣецъ за нашето
освобождение. За други дѣйци се е писало дос-
та въ „Младина“, а сега ще запознаемъ читате-
литѣ си съ живота на прочутия герой при Дръ-
новския манастиръ — *Бачо Киро*.

Роденъ въ с. *Бѣла - черкова* (Търновско)
прѣзъ 1836 год. Родителитѣ му били крайно бѣд-
ни и дали малкия Киря да пасе селскитѣ телци.